

6. የመንፈስ ቅዱስ ማኅተም፥ መያዣ እና ምስክርነት

በዚህ ክፍለ-ዘመን መጀመሪያ አካባቢ አንድ የእንግሊዝ አገር ሚሲዮናዊ በሕንድ አገር ሞቶ ነበር። ወዲያውም የመሞቱ ወሬ እንደተሰማ የቀድሞ ጎረቤቶቹ ቤቱን ሰብረው በመግባት ንብረቶቹን መዝረፍ ጀመሩ። መልእክቱ ለእንግሊዝ አምባሳደር ደረሳቸውና በሚሲዮናዊው ቤት በር ላይ ቁልፍ ስላልነበር፥ አንዲት ቁራጭ ወረቀት በመዝጊያው ላይ ለጥፈው የእንግሊዝን ማኅተም አተመ-በት። ከዚህ በኋላ ዘራፊዎቹ ማኅተሙን አልፈው ለመግባት አልደፈሩም፤ ምክንያቱም ማኅተሙ የጊዜው ታላቅ መንግሥት ምልክት ነውና።

የመንፈስ ቅዱስ ማኅተም ኃጢአታችንን ተናዝዝን ክርስቶስን እንደ አዳኞችን አድርገን በምንቀበልበት ወቅት በአንድ ጊዜ ከሚፈጸሙት መለኮታዊ ክንውኖች አንዱ ነው። ይህንንም ክስተት በሕይወታችን ውስጥ ሲፈጸም ሳለ ላናውቀውና ላናስተውለው እንችላለን። በመጀመሪያ፥ እግዚአብሔር አዲስ ልደት በመስጠት አጽድቆናል። ሁለተኛ፥ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የክርስቶስ አካል አድርጎናል። ሦስተኛ፥ ወዲያውም መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ ማደር ይጀምራል። በሕይወታችን ከሚፈጸመው የማያቋርጥ ሥራ ጋር የሚከናወኑ ደኅንነታችንን ተከትለው የሚመጡ ሌሎች በርካታ መለኮታዊ አሠራሮች የዚህና የቀጣይ ምዕራፎች ትኩረት አርፎባቸዋል።

ማኅተም

በደኅንነታችን ውስጥ ተፈጻሚ የሚሆነው አራተኛው ክስተት መጽሐፍ ቅዱስ «ማኅተም» ብሎ የሚጠራው ነው። ይህም ማረጋገጫ ወይም ምልክት ማድረግ የሚል ትርጉም ከሚሰጠው የግሪክ ቃል የተወሰደ ነው። ይህ ቃል ከአማኞች ጋር በተያያዘ ሁኔታ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሦስት ጊዜ ተጠቅሷል። በኢየሱስም ሕይወት ውስጥ የሐንስ «እርሱን [ኢየሱስን] እግዚአብሔር አብ አትሞታልና» በማለት ይጠቅሰዋል (ዮሐ. 6:27)። ይሁንና በደኅንነት ወቅት ክርስቲያኖች ለቤዛ ቀን በመንፈስ ቅዱስ ታትመዋል፡- «በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ» (ኤፌሶን 1፤13ን ከኤፌሶን 4:30 ጋር አወዳድር)።

በመንፈስ ቅዱስ መታተማችንን አስመልክቶ ጳውሎስ ሁለት ዐበይት አሳቦች ያሉት ይመስለኛል። አንደኛው የጥብቅ አስተማማኝነት ማረጋገጫ - ሌላኛው ደግሞ ባለቤትነትን ያመለክታል። ዳንኤል ከአንበሳ ጉድጓድ ውስጥ ሊወጣ እንደማይችል አድርጎ ገጉሡ ባተመበት ሁኔታ ውስጥ፣ ማተም የሚለው ቃል ለጥብቅ ማረጋገጫነት እንደሚውል በብሉይ ኪዳን ተብራርቷል። እንዲሁም በጥንት ጊዜ፣ በንግሥት አስቴር ዘመን እንደነበረው (አስ. 8:8)፣ ገጉሡ በስሙ በተጻፉት ሰነዶች ወይም ደብዳቤዎች ላይ ምልክቱን ወይም ማኅተሙን ለማስቀመጥ ብዙውን ጊዜ የራሱን ቀለበት ይጠቀም ነበር። አንድ ጊዜ ይህንን ካደረገ በኋላ ማንም ሰው ሊለውጠው ወይም ሊሰርዝው አይችልም ነበር።

ጲላሞስም ወታደሮቹ የኢየሱስን መቃብር እንዲጠብቁ አድርጓል። «ጠባቆች አሉአችሁ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አስጠብቁ አላቸው። እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠበቁ» (ማቴ. 27:65-66)። በዚህ ምንባብ ውስጥ «ማኅተም» የሚለው ስለ መንፈስ ቅዱስ ማተም በሚናገሩ ክፍሎች ውስጥ የተጠቀሰው ተመሳሳይ የግሪክ ቃል ነው። ኤ.ቲ. ሮበርትስን የድንጋዩ መታተም «ምናልባትም ድንጋዩን በማጠላለፍ በተወጠረው ገመድና በዳንኤል 6:17 እንደተጠቀሰው በእያንዳንዱ ጫፍ ላይ ማኅተሙን በማናር የተከናወነ ሳይሆን አይቀርም። የታተመውም ይህንን የሮማውያን የሥልጣንና የኃይል ማኅተም የመጠበቅ ኃላፊነት የተጣለባቸው የሮማ ወታደሮች በተገኙበት ነበር»¹ ብለዋል። ከዚህ የበለጠ ትርጉም ባለው መልኩ ስናየው መንፈስ ቅዱስ በሚያትመን ወይም ምልክቱን በኛ ላይ በሚያደርግበት ጊዜ፣ በክርስቶስ እንጠበቃለን።

ወደ አእምሮዬ ከሚዘልቁ እጅግ አስደሳች አሳቦች አንዱ መንፈስ ቅዱስ እንዳተመኝ መገንዘቤ ነው። አንተም አማኝ ከሆንህ ታትመሃል።

ከቶ ምንም ሊነካህ አይችልም፤ «ሞት ቢሆን፣ ሕይወትም ቢሆን፣ መላእክትም ቢሆን፣ ግዛትም ቢሆን፣ ያለውም ቢሆን፣ የሚመጣውም ቢሆን፣ ኃይላትም ቢሆን፣ ከፍታም ቢሆን፣ ዝቅታም ቢሆን፣ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ» (ሮሜ 8:38-39)።

ይሁንና ይህ የመንፈስ ቅዱስ መታተም ከጥበቃም ይልቅ የከበረ ሥራ አለው፤ ባለቤትነትንም ያመለክታል። በብሉይ ኪዳን ውስጥ ኤርምያስ አንድ ንብረት እንደገዛ፣ በምስክሮች ፊት ዋጋውን እንደከፈለና በሕጉና በወጉ መሠረት የገዛውን ነገር እንዳተመ እናነባለን (ኤር. 32:10)። በዚህ ጊዜ ኤርምያስ የገዛው ንብረት ባለቤት ነበር።

ማኅተምን የግዥ ማረጋገጫ አድርጎ ማቅረቡ በተለይም ለኤፌሶን ሰዎች የተለየ ትርጉም ይሰጣቸው ነበር። የኤፌሶን ከተማ የባሕር ወደብ ስለነበረች፤ በአካባቢዋ የሚገኙ ወደቦች የመርከብ ባለሙያዎች ከፍተኛ የጣውላ ንግድ ያካሂዱ ነበር። የአገዛዙም ሁኔታ እንደሚከተለው ነበር፡- ነጋዴው ጣውላውን ከመረጠ በኋላ፤ በራሱ ቀለበት ያትምበት ነበር። ይህም ተቀባይነት የነበረው የባለቤትነት ምልክት ነበር። በርክክብ ቀን ነጋዴው ከቀለበቱ ጋር የሚያምነውን ወኪል ይልክና የቀበለቱ ምልክት ያረፈባቸውን ጣውላዎች ይረከብ ነበር። ማቲው ሄንሪ እንዲህ በማለት ያጠቃልላሉ፡- «በርሱ [በመንፈስ ቅዱስ] አማኞች ታትመዋል፤ ይህም ማለት ለእግዚአብሔር ተለይተዋል፤ የርሱ ንብረት ሆነው በእርሱ ምልክት ታውቀዋል።»² እኔና አንተ ለዘላለም የእግዚአብሔር ንብረት ነን።

መያዣ

በክርስቶስ በምንታመንበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር መንፈሱን የሚሰጠን እንደ ማኅተም ብቻ ሳይሆን፤ መንፈስ ቅዱስ ራሱ መያዣችንም ነው (2ኛ ቆሮ. 1:22 እና ኤፌ. 1:14)። «በክርስቶስ ከናንተ ጋር የሚያጸናንና የቀባን እግዚአብሔር ነው፤ ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው» (2ኛ ቆሮ. 1:21፤ 22)።

በሐዋርያው ጳውሎስ ዘመን፤ ነጋዴ መያዣን ለሦስት ነገሮች ይገለገልበት ነበር። የንግዱ ስምምነት የሚታተመው በመያዣ ወይም እጅ በእጅ በሚከፈለው ከፊል ገንዘብ ነበር፤ የመግዛትን ግዴታ ያመለክት ነበር፤ እንዲሁም የሚመጣው ነገር ማለትም የቀሪው ክፍያ ቀብድ ነበር።

አንተ መኪና ለመግዛት ወስነሃል እንበል። የምትከፍለው የመያዣ ክፍያ መኪናውን ለመግዛት መስማማትህን ስለሚገልጽ በሰነዱ ላይ የውል ማኅተም ይታተማል። ይህም ደግሞ መኪናውን ለመግዛት ግዴታ መግባትህንና ቀሪውንም ክፍያ መክፈል እንዳለብህ የሚያመለክት የውል ሰነድ ናሙና ይሆናል ማለት ነው።

እንደዚሁም መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር በዋጋ ስለገዛን ያትመናል። ከእኛ ጋር መኖሩም እግዚአብሔር ሙሉ ለሙሉ እኛን መዋጀት እንዳለበት ያመለክታል። ምናልባት ከሁሉም የሚበልጠው፤ መንፈስ ቅዱስ ከኛ ጋር ኅብረት እያደረገ መኖሩ፤ ለወደፊት በእግዚአብሔር ፊት የሚኖረንን የሕይወት ምሳሌነትና ርስት ያስረዳናል።

በዘኁልቁ 13 የእስራኤል ሰላዮች የከነዓንን ምድር እንዲሰልፉ በተላኩ ጊዜ፤ በመጀመሪያው የእህል መሰብሰቢያ ጊዜ ላይ ደረሱ። «ወደ

ኢሽኮልም ሸለቆ መጡ፤ ከዚያም ከወይኑ አንድ ዘለላ የነበረበትን ሐረግ ቈረጡ» (ዘኁ. 13:23)። ይህንንም ለእስራኤላውያን ለማሳየት ይዘው መጡ። የወይን ሐረግ ዘለላው የውርሳቸው መያዣ ነበር። ይህም በተስፋዬቱ ምድር የሚጠብቃቸው በረከት ናሙና ነበር። በእምነት ወደፊት በሚገፉበት ጊዜ፤ አሁን በናሙና መልክ የያዙትን ነገር ሙሉ ለሙሉ እንደሚወርሱ ለማመልከት፤ እግዚአብሔር ለመያዣነት የሰጣቸው ነበር።

በቅርቡ በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ከሚገኙ ታዋቂ ግርሴሪዎች አንዱ፤ ምርጥ ፍራፍሬዎችን የያዘ ቅርጫት በመስኮት ላይ ለዕይታ አስቀምጦ ነበር። ከቅርጫቱ ላይም «በዚህ ለናሙና ያስቀመጥነው ዓይነት ሙሉ የመኪና ጭነት በጥቂት ቀናት ውስጥ ይደርሳል» የሚል ማስታወቂያ ተጽፎበት ነበር። እነዚያ በቅርጫት ውስጥ የነበሩ ፍራፍሬዎች በመኪናው ለሚመጣው «መያዣ» ነበሩ። በኩራቶቹ ከጠቅላላው መከር ጋር ሲነጻጸሩ ጥቂቶች ብቻ ናቸው። እስቲ አሁን ከዘማሪው ጋር የሚከተለውን አዝማች እየዘመርን ከታወቀው ወዳልታወቀው እናምራ፡-

«የምድሩ ጉዞአችን ካንተ ጋራ፤
እንዲህ ከሰመረ ካበራ፤
በቅዱስ ማደሪያህ በሰማይ፤
ምን ዓይነት ድንቅ ይሆን የምናይ!»

አዲስ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስን መያዣነት ሦስት ጊዜ ይጠቅሰዋል፡-

1. «ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ [እግዚአብሔር] ነው» (2ኛ ቆሮ. 1:22)። በዚህ ስፍራ የመንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ መኖር፤ እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን እንደሚፈጽምልን የሚያረጋግጥ መያዣ ነው።
2. «ነገር ግን ለዚሁ የሠራን እግዚአብሔር ነው እርሱም የመንፈሱን መያዣ ሰጠን» (2ኛ ቆሮ. 5:5)። በዚህ ስፍራ ክርስቶስ ሲመጣ መንፈሳዊ አካላትን እንደምንለብስ በሕይወታችን ውስጥ ያለው መንፈስ የእግዚአብሔር መያዣ እንደሆነ ዓውደ ንባቡ ይገልጽልናል።
3. «እርሱም [መንፈስ ቅዱስ] የርስታችን መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ፤ ይህም ለክብሩ ምስጋና ይሆናል» (ኤፌ. 1:14)። በዚህ ስፍራ መንፈስ ቅዱስ፤ የእግዚአብሔር

ንብረት የሆኑት ሰዎች ሙሉ መዳን ወደፊት እስኪመጣ ድረስ፤
ለውርሳችን ዋስትና የሚሰጠን የእግዚአብሔር መያዣ ነው።

ለማጠቃለል ያህል፤ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከክርስቶስ አካል ጋር
በምንተባበርበት ጊዜ፤ ይኸው መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን በመግባት
በሕልውናው [በልባችን በመኖሩ] ያትመናል። እርሱም ስለሚመጣው
ውርሳችን ዋስትና የሚሰጠን የእግዚአብሔር መያዣ ነው።

የጉዳዩ ማጠቃለያ በማቲው ሄንሪ በሥዕላዊ ገለጻ መልክ ቀርቧል፡-
«መያዣው የዋጋው ቅድሚያ ክፍያ (ከፊል-ክፍያ) ሲሆን፤ ጠቅላላው ዋጋ
ወደ ፊት እንደሚከፈል ያረጋግጣል፤ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታም እንዲሁ
ነው። በመቀደሱም ሆነ በማጽናናቱ ረገድ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ሁሉ
በሰማይ የተጀመሩ፤ በዘሩና በሚያቆጠቁጠው ቅርንጫፍ ጭምር የከበሩ
ናቸው። የመንፈስ ቅዱስ ብርሃን የዘላለሙ ብርሃን መያዣ ነው፤ የርሱ
መቀደስ የፍጹም ቅድስና መያዣ ነው፤ ማጽናናቱ የዘላለም ሐሤት መያዣ
ነው። ለእግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እስኪዋጅ ድረስ እርሱ መያዣ
ተብሏል። በዚህ ስፍራ ምናልባት ንብረቱ ተብሎ ሊጠራ ይችላል፤
ምክንያቱም መያዣው ለወራሾቹ አስቀድመው ንብረቶቹን እንደ
ተቀበሉት ያህል እስከሚሰማቸው ድረስ ዋስትና ስለሚሰጣቸውና ውርሱም
በክርስቶስ ደም ስለተዛላቸው (ስለተዋጀላቸው) ነው። የመግዛቱ ነገር
የተጠቀሰው በኃጢአት ምክንያት በዕዳ ስለተያዘና ስለጠፋ ነበር።
ክርስቶስም ይህንኑ መልሶ ይሰጠናል፤ ይህም የመግዛት ሕግ በተዘዋዋሪ
መንገድ ማዳን ተብሏል።»³

የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት

መንፈስ ቅዱስ ማኅተማችንና መያዣችን ብቻ ሳይሆን፤ በኢየሱስ
ክርስቶስ የተገኘው ደኅንነታችን እውነተኛ መሆኑን የሚያረጋግጥልን፤
የውስጥ መስካሪያችንም ነው።

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በነበረ ጊዜ በየግል ሲያነጋግራቸውና
ዋስትና ሲሰጣቸው ነበር። በተመሳሳይ መንገድ መንፈስ ቅዱስ ለእውነተኛ
አማኞች ሁሉ ልብና በልባቸውም ውስጥ ምስክርነቱን ያኖራል። አንዳንድ
ምንባቦች በአዲስ ኪዳን ውስጥ ይህንኑ ትምህርት ያቀርባሉ።

በመጀመሪያ፤ መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘው ስርየት
የተፈጸመና ለደኅንነታችን በቂ እንደሆነ እንደሚመሰክር መጽሐፍ ቅዱስ
ያስተምረናል። ይህንን ጸሐፊው በተደጋጋሚ የሚቀርበውን የሌዋውያን
መሥዋዕቶች ደካማነት፤ አንድ መሥዋዕት አንድ ጊዜ ለሁልጊዜ ለሁሉም

ካቀረበው የክርስቶስ መሥዋዕት ጋር በሚያንጸጸርበት በዕብራውያን 10:15-17 ውስጥ እናገኛለን። ባለማድረጉ በሚቀርቡት የእንስሳት መሥዋዕቶች ሕሊናችን በኃጢአት ምክንያት ከሚሰማው የሸክም ስሜት፣ ከተውንም ሙሉ ለሙሉ ሊነጻና እፎይ ሊል አይችልም ነበር። በሌላ በኩል «አንድ ጊዜ በማቅረብ [ኢየሱስ ክርስቶስ] የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋልና። መንፈስ ቅዱስም ስለዚህ ይመሰክርልናል» (ዕብ. 10:14-15)። ይህም ከትንቢተ ኤርምያስ 31:34 ጋር የተያያዘ ምስክርነት ነው። «በደላቸውን እምራቸዋለሁና፣ ኃጢአታቸውንም ከእንግዲህ ወዲህ አላስብምና።» ይህ ለኛ የተሰጠው የእግዚአብሔር ምስክርነት ከተውንም በማይለወጠው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተቀረጸ ስለሆነ በሚለዋወጡ የጊዜ ሁኔታዎች እንዳንፈራ የቃሉ ጽኑነት ያሳርፈናል።

ሁለተኛ፣ በተጨማሪም በኢየሱስ ክርስቶስና በመስቀሉ ላይ በፈጸመው ሥራ በማመን የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን መንፈስ ቅዱስ እንደሚመሰክርልን ቅዱሳት መጻሕፍት ያስተምሩናል። «የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል» (ሮሜ 8:16)። በደገነነትና በጥምቀት ከክርስቶስ አካል ጋር መተባበር ብቻ ሳይሆን፣ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ወደመሆን መጥተናል። «ልጆችም ስለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮኹ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ላከ። ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም፤ ልጅም ከሆንህ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ» (ገላ. 4:6-7)። በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችን ስለታወጀ፣ ከልባችን «አባ፣ አባት» ብለን ልንጮኹ እንችላለን። ይህ ከኃጢአት ኃይል ወደ ክርስቶስ ባለጸገነት የሚሻገሩበት የክርስቲያኖች የነጻነት ስጦታ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች የመሆናችን እውነታ በተደጋጋሚ ተገልጾአል። በመሆኑም በየቀኑ እኔና አንተ «እኔ የንጉሡ ልጅ ነኝ» እያልን ልንዘምር እንችላለን።

ሲ. ኤስ. ሊዊስ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ጋር ስላለው ግንኙነት የሚከተለውን ጽፈዋል፡- «ራሳችንን በንደዚህ ዓይነት ሁኔታ በእግዚአብሔር ፊት ማቅረብ በራሱ አግባብነት የጉደለው አጉል መንጠራራትና ማምታታት እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም፤ ዳሩ ግን ይህ እንዳልሆነ ተምረናል፤ ይህንን ስፍራ የሰጠን ራሱ እግዚአብሔር ነው። (አባት) ብለን የምንጮኸውም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው።

የሚጋርደንን መሸፈኛ በማስወገድ፣ ከኃጢአታችን ንስሐ በመግባትና ጥያቄዎቻችንን ለርሱ (በማላወቅ)፣ በፊቱ በከፍተኛ ደረጃ እንደሚኖሩ ሰዎች ራሳችንን እንቆጥራለን። እርሱም ዝቅ በማለት ለኛ እንደ ወዳጅ ይሆናል።»⁴

በመሆኑም፣ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ክርስቲያኑ ከውስጡ ምስክርነትን ያገኛል። «በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን በነፍሱ ምስክር አለው» (1ኛ ዮሐ 5:10)። ኃጢአታችንና በደላችን ከእንግዲህ ወዲህ በኛ ላይ አይታሰቡም። ከሰማያዊ ቤተሰብ ጋር ተቀላቅለናል። በኢየሱስ ክርስቶስ የምናምን አማኞች እንደመሆናችን የዘላለም ሕይወት እንዳለን መንፈስ ቅዱስ ይመሰክራልናል።

በመጨረሻም፣ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ለሰጠን ለያንዳንዱ የተሰፋ ቃል እውነትነት እንደሚመሰክር መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። የተጻፈውን የእግዚአብሔርን ቃል በመለኮታዊ እስተንፋስ ያዋቀረው መንፈስ ቅዱስ፣ የተሰፋ ቃሉን እውነት እንደሆነና ለኛም እንደሚደርሱን ለማረጋገጥ በልባችን ውስጥ ይሠራል። ክርስቶስ አዳኝ መሆኑን የምናውቀው መጽሐፍ ቅዱስ ይህንኑ ስለሚነግረንና መንፈስ ቅዱስም ለእውነቱ ዋስትና ስለሚሰጠን ነው። የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን የምናውቀው፣ መጽሐፍ ቅዱስ ይህንኑ ስለሚነግረንና አሁንም መንፈስ ቅዱስ ለእውነትነቱ ዋስትና ስለሚሰጠን ነው። «ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል» (ዮሐ. 16:13)። «ቃልህ እውነት ነው» (ዮሐ. 17:17)። አንዳንድ ጊዜ የደኅንነታቸውን ዋስትና እንደተነፈጉ አድርገው ራሳቸውን ከሚያቀርቡ ሰዎች ጋር ተነጋግረዋል። በማከታተል ጥያቄ ሳቀርብላቸው፣ ብዙውን ጊዜ እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ብለው እንደሚኖሩ አረዳለሁ። «እግዚአብሔርም የዘላለምን ሕይወት እንደሰጠን ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም፤ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፈላችኋለሁ» (1ኛ ዮሐ. 5:11-13)።

በመሆኑም መንፈስ ቅዱስ፣ የእግዚአብሔርን ሕልውናና ዋስትና እውነተኛነት በማሳመን፣ በልባችን ውስጥ ምስክርነቱን ይሰጠናል። ይህ ብዙውን ጊዜ ለማያምን ሰው ለመግለጽ የሚያዳግት ሲሆን፣ ዳሩ ግን ህልቁ-መሳፍርት የሌላቸው አማኞች የመንፈስ ቅዱስን ዋስትና በልባቸው ያውቁታል።

የሚተድስት ቤተ ክርስቲያን መሥራች የነበሩት ጆን ዌስሊ አንድ ጊዜ የሚከተለውን እውነት አስተውለው ነበር፡- «የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች ለማብራራት በሰው ቋንቋ ቃላት ማግኘት አስቸጋሪ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በልጆቹ ሕይወት ውስጥ የሚሠራውን ነገር በበቂ ሁኔታ የሚገልጹ ቃላት የሉም። ዳሩ ግን በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ማለቱ ለነፍስ በሚሰማት ውስጣዊ መረዳት፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ከመቅጽበትና በቀጥታ ለመንፈሴ ስለሚመሰክር፤ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንሁ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደወደደኝ፤ ራሱንም እንደሰጠኝ፤ ኃጢአቶቹ ሁሉ እንደተወገዱና እኔ፤ እኔም እንኳ ራሴ ከእግዚአብሔር ጋር እንደታረቅሁ አውቃለሁ።»⁵

ከዚያም ክርስቶስን በምንቀበልበት ጊዜ እግዚአብሔር ማኅተም እንደሚያደርግብን ልንመለከት እንችላለን። ያም ማኅተም አካል የሆነው መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በልባችን ውስጥ በመኖሩ፤ እግዚአብሔር ጥበቃ ያደርግልናል፤ በኛ ላይም ባለቤትነቱን ይመሠርታል።

በተጨማሪም፤ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር የርስቱ መያዣ ነው። ማኅተም ብቻም ሳይሆን፤ እግዚአብሔር እኛን ከፍጻሜ ለማድረስ ያለውን የውደታ ውል ያመለክታል። እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ኅብረት፤ ወደ ሰማያዊ ውርሳችን በደረስን ጊዜ ስለምናገኘው ነገር ናሙና የሚሆንን ነው።

በመጨረሻም፤ መንፈስ ቅዱስ በቃሉና በልባችን ክርስቶስ እንደሞተልንና በርሱም በማመን የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆንን ይመሰክርልናል። መንፈስ ቅዱስ እንደ ማኅተም - መያዣ - ምስክር ሆኖ እንደተሰጠን ማወቅ ምንኛ አስደናቂ ነገር ነው! እስኪ በነዚህ ነገሮች በያንዳንዳቸው እግዚአብሔር ለኛ ላለው ፍቅር አዲስ ዋስትና ይኮረን፤ ለክርስቶስ ለመኖር ስንሻ ሳለም መተማመኛ ይሁኑን፤ እንዲሁም እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ «ለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመስገን!» እንበል (2ኛ ቆሮ. 9: 15)።

7. የክርስቲያን ውስጣዊ ትግል

አንድ የኤስኪሞ ተወላጅ ዓሳ አጥማጅ በየሳምንቱ ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ወደ ከተማ ይመጣ ነበር። ሁለት ወሾችንም ሁልጊዜ ይዞአቸው ይመጣ ነበር። ወሾቹም አንዱ ነጭ ሌላው ጥቁር ሲሆኑ፣ ባዘዛቸው ጊዜ እንዲታገሉ አስተምርአቸው ነበር። በየሳምንቱ ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ በከተማዬቱ አደባባይ ላይ ሰዎች በተሰበሰቡበት ወሾቹን ያታግላቸው ነበር። ዓሳ አጥማጁም በውርርድ የሚያገኘውን ገንዘብ ተቀብሎ ይመለስ ነበር። በአንደኛው ቅዳሜ ነጩ ሲያሸንፍ በሌላው ቅዳሜ ጥቁሩ ያሸንፍ ነበር። ሆኖም የውርርዱ አሸናፊ ሁልጊዜም ዓሳ - አጥማጁ ነበር፤ ምክንያቱም ያሸንፋል ብሎ ገንዘብ የሚያስይዝለት ውሻ ነበርና ሁልጊዜ የሚያሸንፈው። ዓድኞቹም በነገሩ ተገርመው ይህ እንዴት ሊሆን እንደቻለ ጠየቁት። እርሱም «ለአንዱ ምግብ እክለክልና ሌላውን እቀልበዋለሁ። የምቀልበውም ከፍተኛ ጉልበት ስለሚኖረው ያሸንፋል» በማለት መለሰ። የተቀለበ ያሸንፋል!

አንድ ወይስ ሁለት ባሕርያት?

ይህ ስለ ሁለት ወሾች የሚናገረው ታሪክ፣ ዳግም በተወለደ ሰው ሕይወት ውስጥ ስለሚመጣው ውስጣዊ ውጊያ የሚናገረው ነገር ስላለው፣ ለጀመርነው ርዕስ ተስማሚ ምሳሌ ነው።

በውስጣችን ለጌትነት የሚታገሉ ሁለት ባሕርያት አሉ። የሚገዛን የትኛው ይሆን? ይህ የሚወሰነው በምንቀልበው ባሕርይ ነው። መንፈሳዊ ሕይወታችንን ከቀለብንና መንፈስ ቅዱስ በኃይል እንዲያስታጥቀን ከፈቀድን፣ እርሱ በሕይወታችን ውስጥ ይገዛል፤ ዳሩ ግን መንፈሳዊ ሕይወታችንን ጨቁንን በምትኩ አርጌውን የኃጢአት ተፈጥሮአችንን ከቀለብን፣ ሥጋችን አምባገነንና ገዢአችን ይሆናል።

ሐዋርያው ጳውሎስ የሚከተለውን ሲናገር እያንዳንዱ ክርስቲያን ከራሱ ጋር በማገናዘብ እውነትነቱን ሊረዳ ይችላል፡- «የማደርገውን አላውቅምና፤ የምጠላውን ያን አደርጋለሁና ዳሩ ግን የምወደውን እርሱን አላደርገውም። ... እንግዲያስ መልካሙን አደርግ ዘንድ ሰወድ በእኔ ከፋ እንዲያደርብኝ ሕግን አገኛለሁ። ... ነገር ግን በብልቶቼ ከአእምሮዬ ሕግ ጋር የሚዋጋውንና በብልቶቼ ባለ በኃጢአት ሕግ የሚማርከኝን ሌላ ሕግ አያለሁ» (ሮሜ 7: 15፣ 21፣ 23)።

በርካታ ወጣት ክርስቲያኖች ከጊዜ ወደጊዜ ይህን የሚመስል ነገር አጫውተውኛል፡- «ክርስቲያን ከሆንሁ ጀምሮ ከዚህ በፊት ያልነበረ ትግል በውስጤ ይካሄዳል» እንደዚህ ኃጢአተኛ መሆኔን በጭራሽ አላውቅም ነበር። ከዚህ በፊት እንዲህ ያለ ኃጢአት ለማድረግ በፍጹም ተፈትኜ አላውቅም ነበር። እግዚአብሔር ከኃጢአቱ ልድናኛል ብዬ አስብ ነበር።»

በመሠረቱ ያልተለመደ ሊመስል ቢችልም እንኳ፣ ይህ አመስግነው ሊቀበሉት የሚገባ ሁኔታ ነው። ይህ ሁኔታ፣ መንፈስ ቅዱስ የኃጢአትን ጩላ ሊያበራ፣ ሕሊናህ ኃጢአትን እንዲጠየቁ እያደረገ፣ በእግዚአብሔር ፊት ከኃጢአት ነፃ ንጹሕ የመሆን ፍላጎትን እያሳደረገና አዲስ መሻትን እየቀሰቀሰ ወደ ሕይወትህ ማምጣቱን የሚያሳይ መረጃ ነው። እነዚህ የድሮ ኃጢአቶች ቀድሞውንም በዚያ የነበሩ ናቸው። ከዚህ በፊት ክፉ ባይመስሉም፣ እነዚህ የድሮ ፈተናዎች በተጠናከረ ሁኔታ ቀድሞውንም በዚያ የነበሩ ናቸው፤ ዳሩ ግን አሁን መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወትህ ስለመጣ፣ በዚሁ መንፈስ ዳግም ከመወለድህ የተነሣ አዲስ ሰው ሆነሃል፤ ስለዚህ አሁን ሁሉም ነገር ልዩ ሆኖልሃል።

የውስጥ ትግል

አሁን በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ መሠረታዊው ችግር ምን እንደሆነ በሚገባ ተረድተሃል፤ እርሱም ከኃጢአት ጋር የሚደረግ ትግል ነው። በአዲስ ኪዳን ውስጥ እያንዳንዱ ክርስቲያን በከፍተኛ ጦርነት ውስጥ እንደሚኖር ሐዋርያው ጳውሎስ ይናገራል፡- «መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፣ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጩላ ፃለም ገዢች ጋር በሰጣያዊው ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ» (ኤፌ. 6:12)። በመሆኑም በዚህ ፃለም ውስጥ፣ እኛን ከእግዚአብሔርና ከፈቃዱ ለመመለስ ተግተው የሚሠሩ ውጫዊ መንፈሳዊ ኃይላት አሉ፤ ዳሩ ግን ለሚበላሸው ነገር ወይም ለምንሠራው ኃጢአት ሁልጊዜም ሰይጣንን መውቀስ የለብንም። ብዙውን ጊዜ በውስጣችን ሆኖ ኃጢአት እንድንሠራ ግዕበል የሚቆሰቁሰው የራሳችን የኃጢአት ተፈጥሮ ነው። «ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስ በሥጋ ላይ ይመኛልና፣ እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ፤ ስለዚህም የምትወዱትን ልታደርጉ አትችሉም» (ገላ. 5:17)።

ይህም ውጫዊ ብቻ ሳሆን በውስጣችን የሚካሄድ ጦርነት ነው። የሮሜ 7፣ በተለይም ከቁጥር 7-25 ያለው ዋና አሳብ ይኸው ነው። ለምሳሌ ሮሜ

7:7 እና 8ን ተመልከት። (ከ1980 የአግርኛ ወይም ሌላ አዲስ ትርጉም ላይ አንብብ) እስኪ ጳውሎስ የሚለውን ነገር ግልጽ ላድርግልህ፡-

የእግዚአብሔርን ሕግና የደንበኝነትን የምሥራች ከመስግቱ በፊት፤ መመኘት ኃጢአት እንደሆነ አላውቅም ነበር፤ ዳሩ ግን «አትመኝ» የሚለውን አሥረኛ ትእዛዝ ሰጠ፤ የእግዚአብሔር ሕግ ይህን ኃጢአት ከልቤ ውስጥ አመለከተኝ። እኔም ወዲያውኑ ምኞት ሕያው ሆኖ በውስጤ ከፋትን እየቆሰቆሰ እንደናረ ተረዳሁ። ምን ያህል የከፋሁ ኃጢአተኛ እንደነበርሁና ሞት የተፈረደብኝም እንደሆንሁ ተገነዝብሁ፤ ዳሩ ግን በክርስቶስ ዳንሁ። ክርስቲያን እንደመሆኔ፤ በውስጤ ያለውን ይህን ከፋ ምኞት እየጋ ጀመር። ምንኛ የበረታ ትግል ነበር መሰለህ! መመኘትንና ምቀኝነትን ላቆም ሞከርሁ፤ ዳሩ ግን አልቻልሁም።

አንተም ብዙውን ጊዜ የጳውሎስ ዓይነት ስሜት እንዳደረብህ እርግጠኛ ነኝ። ምናልባት ኃጢአትህ ሴሰኝነት፤ ኩራት፤ ስግብግብነት፤ ስንፍና፤ ወይም ቁጣ፤ ወይም ሌላ አስቸጋሪ የሆነ ኃጢአት ሊሆን ይችላል (ዕብ. 12:1)፤ ዳሩ ግን ተመሳሳይ ውስጣዊ ትግል ይሰግሃል። አንዳንድ ጊዜም ልክ ጳውሎስ በሮሜ 7:22-24 ያደረገውን ዓይነት ግጥቃለያ ታብጃለህ።

ዳሩ ግን እዚያ ላይ ግቆም የለብህም! ጳውሎስ በቁጥር 25 እና 8:2 ላይ የሚሰጠውን አኩሪ ግጥቃለያ ልብ በል፡- «በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን» ... በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶልና» ይላል። ከብዙ ዓመታት በፊት አንድ ታላቅ ቅዱስ ሰው እንደተናገረው «ከእንግዲህ ኃጢአት አይገዛም! ዳሩ ግን አሁንም ይዋጋል!»

ሆራሽየስ ቦነር ንቁ የሥነ-መለኮት ምሁር፤ ቅዱስና ርኅሩኅ መጋቢ ነበር። የሞተው በ33 ዓመቱ ቢሆንም እንኳ፤ ገና ከመሞቱ በፊት በእስኩትላንድ አገር በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃትን ያየ ሰው ነበር። ስብከተኞቹና መጻሕፍቱ ላለፉት 150 ዓመታት የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ሲባርኩ ቆይተዋል። «ደንበኝነት አንደኛውን ዓይነት ግዕበል ጸጥ ሲያሰኝ፤ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ የሚቆየውን ሌላ ግዕበል ይቀሰቅላል»¹ በግለት ሁላችንም የምናልፍበትን እውነታ በግልጽ ተናግሯል። የሥነ-መለኮት ምሁራን ይህንን ትግል ለመግለጽ ለብዙ ዓመታት ጥረዋል። አንዳንዶች የጳውሎስን ቃላት በመውሰድ፤ በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ሁለት ባሕርያት ግለትም «አርጌው ሰው»ና «አዲሱ ሰው» እንዳሉ ገልጸዋል። ይህ አባባል ኤፌሶን 4:22-24ን

ከመሳሰሉ ምንባቦች የተውጣጣ ነው። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ፡- «ፊተኛ ኑርአችሁን እያሰባችሁ እንደሚያታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ፤ ... ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ» ይላል።

«ዘ ኒው እስኮሬልድ ሪፍሬንስ ባይብል» የተባለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ጉዳይ ላይ የሚከተለውን (የግርጌ ማስታወሻ) አስቀምጧል፡- «አዲሱ ሰው አዲስ ልደት በግጥናቱ ከአሮጌው ሰው የተለየ ነው ... እንዲሁም የመለኮታዊ ባሕርይና ሕይወት ተካፋይ በመሆኑ አዲስ ሰው ነው ... በምንም ዓይነት አሮጌው ሰው ዳግም ተሠርቷል ወይም ተሻሽሏል ማለት አይደለም»² ይኸው መጽሐፍ በሮሜ 7:15 ላይ በሰጠው የግርጌ ማስታወሻ፤ «ሐዋርያው በአማኑ ሕይወት ውስጥ የሚካሄደውን የሁለት ባሕርያት ትግል ማለትም በአሮጌው ወይም በአዳግዊው ባሕርይና በአዲስ ልደት በተገኘው መለኮታዊ ባሕርይ መካከል የሚደረገውን ትግል በሰውኛ ዘይቤ ያስቀምጠዋል»³ ይላል።

በውስጣችን የሚሆነውን ነገር እንደት ልንመለከትና ልንረዳ እንችላለን? ሮሜ 8:1-13 በግሩም ሁኔታ የሚገልጸው ይመስለኛል። እስኪ ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሚናገረውን «እኔ» በሚለው ተውላጠ-ስም ላቅርበው፡-

እኔ በኃጢአት ተወለድኩኝ። ለዓመታትም በኃጢአት ቁጥጥር ሥራ ስኖር ይህን አላወቅሁም ነበር። በቀጥታ «በበደሌና በኃጢአቱ ምክንያት ምውት ነበርሁ» (ኤፌ. 2:1)። ከዚያም የእግዚአብሔርን ቃል፤ ሕጉንና ወንጌሉን ሰማሁ። ይህም ነገር ወቀሰኝ። ለመጀመሪያ ጊዜ ኃጢአቱን አየሁ። ከዚያም ክርስቶስን ተቀበልሁ። አሁንም የእግዚአብሔር ሕግ በእግዚአብሔር ቃል አማካኝነት በየቀኑ ይናገረኛል።

እንዳደረግኋቸው የማላውቃቸው የነበሩትን ኃጢአቶችን አሁን ተገንዝቤአለሁ። ጳውሎስ በሮሜ 7:24 «እኔ ምንኛ ጎስቋላ ሰው ነኝ» እንዳለው አንዳንድ ጊዜ እጩነታለሁ፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፤ በክርስቶስ ስለሆንሁ (ሮሜ 8:1)፤ አሁን ማንም ሰው ሊያመጣበኝ የሚችለው ኩነቴ እንደሌለ አውቃለሁ። ክርስቶስ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ ነፃ አውጥቶኛል (ሮሜ 8:2)። እኔ አሁንም ያው እኔ ነኝ። ከአሮጌው የኃጢአት አካልና ባሕርይ፤ ክርስቲያን ከመሆኔ በፊት ለረዥም ዓመታት በሕይወቴ ውስጥ ካደጉ የኃጢአት ልማዶች ጋር የምኖር ነኝ። ይሁንና አሁን መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወቴ መጥቷል። ኃጢአቱን ያሳየኛል። በውስጤ ያለውን ኃጢአት ይኮንነዋል (ሮሜ 8:3)። የመንፈስ

ቅዱስ ኃያልም እግዚአብሔር ከእኔ የሚፈለገውን እንዳሟላ ይረዳኛል (ሮሜ 8:4)።

ስለ አሮጌው ሕይወቴና ኃጢአቶቹ ማሰቤን ብቀጥል፡ ወደዚያው ሕይወት መመለሴ ነው። አሮጌው «እኔነቴ» ኃጢአት ማድረጉን ይቀጥላል፤ ዳሩ ግን አስተሳሰቤንና አእምሮዬን በክርስቶስ ላይ ባደርግ መንፈስ ቅዱስን ለመታዘዝና ለማዳመጥ ብጥክር (ሮሜ 8:5)፤ መንፈስ ቅዱስ ሕይወትና ሰላምን ይሰጠኛል (ሮሜ 8:6)። አንድ ሰው ክርስቲያን ከሆነ፡ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ አለው (ሮሜ 8:9)። መንፈሱ ሕያው ሆኗል (ሮሜ 8:10)። መንፈስ ቅዱስ በኃጢአት ሞቶ ለነበረው ሰውነቱ ሕይወትን ይሰጠዋል (ሮሜ 8:11)፤ እንዲሁም በክርስቶስ አዲስ ሕይወትን አብዝቶ ይሰጠዋል።

ሁለቱ ባሕርያት

መንፈስ ቅዱስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውንና ለኛ የሚያደርገውን ነገር ሁሉ ለማብራራት ሲል እግዚአብሔር በርከት ያሉ ጠንካራ የአነጋገር ዘይቤዎችን ይጠቀማል። ይህንን ቀደም ብለን በዮሐንስ 3 ውስጥ ተመልከተናል። በዚያ ስፍራ በመንፈስ ቅዱስ «ዳግም እንደተወለድን» ይናገራል። ይህ በሥጋዊ ቋንቋ ታላቅ መንፈሳዊ እውነታን ለመግለጽ የቀረበ ማብራሪያ መሆኑ ግልጽ ነው። እንዲሁም የክርስትና ሕይወታችንን በተመለከተ በሮሜ 7 ና 8፡ ደግሞም በኤፌሶን 4 እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር በዋልን ጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውስጥ የተፈጸመውን ሥር-ነቀል ለውጥ እንድንረዳ ለመርዳት፡ «አዲስ ፍጥረት ... አሮጌ ተፈጥሮ» ወይም «አዲሱ ሰውና አሮጌው ሰው» የሚሉትን የሥነ-ልቦና ቃላት ይጠቀማል።

እያንዳንዳችን አንድ ሰው መሆናችንን እናውቃለን። ኃጢአት በፈጸምሁ ጊዜ እኔው እንደሠራሁት አላምሬ አውቃለሁ። ፈተና ውስጥ ስገባ ተሰምቶኛል። የእሺታ ምላሼን ሰጠሁ፤ ኃጢአትን ለመፈጸም ፈቃደኛ ሆንሁ። ዲያብሎስ አሮጌ ልማዶቼን፣ የድሮ ምኞቶቼን፣ የበፊት ስሜቶቼንና የቀድሞ ዓላማዎቼን ተጠቅሞ በሚፈትነኝ ጊዜ «እሺ» ብዬ ተሰማግሁ። ጳውሎስ ስለ«አሮጌው ተፈጥሮ» ወይም የኃጢአት ሕግ ሲናገር እንግዲህ ይህን ማለቱ ነበር፤ ዳሩ ግን በመሠረቱ ያው እኔ ነኝ። እኔ በእግዚአብሔር ፊት አንድ ሰው ነኝ። እኔ ለኃጢአቶቼ ተጠያቂ ነኝ። አሁንም በውስጤ ያለውን የኃጢአት ሕግ ልወቅሰው አልችልም።

በሕይወቴ ውስጥ አዲስ ለተገኘው ለእግዚአብሔር መንፈስ ኃይል፣ ወይም ለአርጌው የኃጢአት ኃይል ራሴን የመስጠት ምርጫ አለኝ።

አሁን ግን መንፈስ ቅዱስ ወደ ልቤ መጥቷል። እርሱም የእግዚአብሔር ዓይነቱን ዘላለማዊና አዲስ ሕይወት ሰጥቶልኝ። በመሆኑም እርሱ ራሱ፣ አርጌዎቼን ልማዶች በማስወገድ፣ ስሜቶቼን በማንጸት፣ ዓይኖቼን በአዳዲስ ገቦች ላይ በተለይም የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመሳሰሉ ገቦች ላይ እንዲመለከቱ ያደርጋቸዋል (ሮጪ 8:29)።

ስለሆነም ክርስቶስ እስኪመጣና ወደ ቤቱ እስኪወስደኝ ድረስ በቀረው የክርስትና ሕይወቴ፣ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በእግዚአብሔር ቃል እየተቀደሰሁ (ይበልጥ ወደ መንፈሳዊ ብስለት እያደግሁ) እኖራለሁ። ከሁሉም በላይ፣ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ከተባበርሁ፣ በይበልጥ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ መምሰሉ እንድለወጥ በየዕለቱ በጸጥታ በሕይወቴ ውስጥ ይሠራል። «እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያብለጩላቸውን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን» (2ኛ ቆሮ. 3:18)።

ዳሩ ግን ሁሉንም በውስጥ ሆነ በውጭ ትግል እንደምትኖር ከቀውንም አትዘንጋ። ዲያብሎስ ምሕረት የሌለው ጨካኝ ጣላት ነው። ውጊያው በፍጹም አያቆምም። በ«ዓለም» እና በሥጋ አማካኝነት በውስጤ ያለው አርጌው ኃይል እንዲያንሠራራ ይታገላል። ልክ ለአዳምና ሔዋን እንዳደረገው (ዘፍ. 3)፣ በምኞቶቼና በትዕቢቱ በመጠቀም ሁሉንም የፈተና ወጥመድ ይዘረጋብኛል። በዚህም አርጌዎቼ ምኞቶቼ ይነቃቁና ኃጢአት ለማድረግ ይከጅላሉ፤ ዳሩ ግን ከዚህ የሚበልጥ ኃይል ያለው ሕግ ወይም ጉልበት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በውስጤ አለ፡- «በዓለም ካለው ይልቅ በናንተ ያለው ታላቅ ነውና» (1ኛ ዮሐ. 4:4)። ክርሱ ጋር ብተባበርና ለእርዳታ ወደርሱ ፊቱን ባቀና፣ ፈተናን የምቋቋምበትን ኃይል ይሰጠኛል። በእያንዳንዱም የፈተና ውጤት ከመረታት ይልቅ በሕይወቴ ይበልጥ እየጠነከርሁ እንድሄድ ያደርገኛል።

ምናልባት ተስፋ ካልቆረጠ ዲያብሎስ በቀጣዩ ጊዜ «በሥጋቱ» የድካም ምክንያት ሊፈልግ ይችላል። የተለያዩ የፈተና ምንጮች አሉ፤ ዳሩ ግን መንፈስ ቅዱስ በዚህ አዲስ ትግል ላይ ድልን ሊያቀዳጀኝ ሁሉንም በልቤ ስለሚኖር፣ ድል በድል እየተራመድሁ ስሄድ በሕይወቴ እበረታለሁ። ዶክተር ቦናር የቅዱሳንን ውስጣዊ ግጭት «እንደ አስፈላጊ የትምህርት ሂደት፣ በጨለማና በብርሃን መካከል እንደሚደረግ የንጽጽር

ዕድገትና እግዚአብሔር የእርሱ የሆኑት ደካማ ቅዱሳን ከክፉ ኃይላት ጋር በሚያደርጉት ግብግብ መከበሩ የሚገለጽበት መንገድ»⁴ አድርጎ እንደሚቆጥረው ተናግረዋል።

በሮሜ 7 ውስጥ ጳውሎስ ሊቆጣጠረው ከማይችለው አርጌ ባሕርዩ የተነሣ ኃጢአት መሥራቱን ከመቀጠል ሌላ አማራጭ እንደሌለው አይደለም እየተናገረ ያለው። ይልቁንም ጳውሎስ ሁላችንም የምናልፍበትን ትግል በመግለጽ፣ በውስጣችን ከሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የተነሣ በክርስቶስ ድል ልንቀዳጅ እንደምንችል ይነግረናል (ሮሜ 8:4)።

መቀደስ

መቀደስ የሚለው ቃል «መለየት» ወይም «ለአንድ ዓላማ ለይቶ ግስቀመጥ» የሚል ትርጉም ከሚሰጠው የግሪክ ቃል የመጣ ነው። ጳውሎስ አማኝ «በመንፈስ ቅዱስ እንደ ተቀደስ» በሮሜ 15:16 ይናገራል። ለቆሮንቶስ ሰዎችም፣ እንደተቀደሱና ቅዱሳን ተብለው እንደተጠሩ በመግለጽ ጽፎአል (1ኛ ቆሮ. 1:2)። እኛ ክርስቲያኖች በየዕለቱ በክርስቶስ ውስጥ ስንኖርና ቃሉን ስንጠብቅ «በቅድስና እናድጋለን» ወይም በቅድስና «እንጸድቃለን»። በክርስቶስ ውስጥ መኖርና ለክርስቶስ መታዘዝ መንፈስ ቅዱስ ለሚገዛው ስኬታማ ሕይወት ቁልፎች ናቸው። በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር በዋልን መጠን ተቀድሰናል። ጥያቄው፣ እኔና አንተ በውስጣችን ምን ያህል መንፈስ ቅዱስ አለን? የሚል ሳይሆን፣ እርሱ እኔንና አንተን ምን ያህል ተቆጣጥሮናል? የሚል ነው።

ቅዱሳት መጻሕፍት «ቅድስና» ሦስት ክፍሎች እንዳሉት ያስተምራሉ። በመጀመሪያ፣ ክርስቶስን በተቀብለን ጊዜ ቅጽበታዊ የቅድስና ተግባር ተፈጽሞአል። ሁለተኛ፣ በክርስትና ሕይወታችን እያደግን ስንሄድ «አዳጊ ቅድስና» ይኖረናል። ሦስተኛ፣ ወደ መንግሥተ ሰማይ ስንሄድ «መከበር» ተብሎ የሚጠራው ሙሉና «ፍጹም» ቅድስና ይኖረናል።

በካረቢያን ውስጥ ከሚገኙ ደሴቶች በአንደኛው ውስጥ የሚኖር አንድ ወዳጆችን የፈራረሰ አርጌ ቤት ገዝቶአል። በርሱ ዓይን አንድ ቀን ቆንጆ፣ የታደሰና ፍጹም እንደሚሆን አድርጎ ይመለከተዋል። «ተቀድሷል» ማለት ነው። ቤቱን ለማሳመር ውሱን በሆነው ሀብቱ፣ ባለው ችሎታና ፍቅሩ ተግባራዊ መሥራቱን አላቋረጠም። የተሰባበሩትን ጣውላዎች፣ የተበሳሳውን ጣሪያና የተበላሸውን ወለል በሚመለከትበት ጊዜ፣ ለተራ ተመልካች

በፊልም ውስጥ የሚያየው አስቀያሚ ነገር እንጂ እውን ላይመስለው ይችላል፤ ዳሩ ግን ለወዳጆችን ቤቱ ምርጥ ነው፤ ተወዳጅም ነው። የሚመለከተው አንድ ቀን እንደሚሆነው አድርጎ ነው። ምናልባት ዓለም የክርስቶስን አካል (እውነተኛይቱን ቤተ ክርስቲያን) ሌሎች ይህን ቤት እንደሚመለከቱት አድርጋ ልትመለከት ትችል ይሆናል፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር በመጨረሻ ሊሆን ያለውን ይመለከታል፤ ፍጹምና ሙሉ፤ አሁን እየተቀደሰ ነው ያለው። በዓይነ-ሕሊናው የተፈጸመውን ሥራ ስለሚመለከት፥ በወዳጆችን ዓይኖች ቤቱ አሁንም ውብ ነው። መሥራቱን ጀምሮአል፤ በመታደስም ሂደት ውስጥ ነው። አንድ ቀን ወዳጆችን ሥራውን ይፈጽምና ቤቱ እንደተመኘው ትክክል ሆኖ ያገኘዋል።

ከዚህም በላቀ መንገድ፥ እግዚአብሔር እኛን በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ ይመለከተናል። ወደፊት አንድ ቀን ምን እንደምንመስል ስለሚያውቅ፥ አሁኑኑ ሙሉ ለሙሉ እንደተቀደሰን አድርጎ ያየናል። እንዲሁም በኛ ውስጥ የማደስን ሥራ እያከናወነ ስላለ እየተቀደሰን ነው። አንድ ቀን ለዘላለም ክርሱ ጋር ለመሆን ስንሄድ ያ ሂደት ይሟላና እኛም ሙሉ ለሙሉ እንቀደሳለን።

ጄ. ቢ. ፊልጵስ፥ «የልጁን ቤተሰባዊ መልክ እንይዝ ዘንድ» እግዚአብሔር አስቀድሞ ወስኖአል ይላሉ (ሮሜ 8:29)። ዛሬ አማኞች እንደመሆናችን እየተደረገልን ያለው ይኸው ነው። የልጁን ቤተሰባዊ መልክ እንይዝ ዘንድ ወደ መንፈሳዊ ብስለት ደረጃ በደረጃ እየተቀደሰን እንሄዳለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ስለ ነበር፥ እኛም ለፍጹምነት መትጋት አለብን። ይህ ሙሉ ለሙሉ ሊፈጸም የሚችለው በሰማይ ቢሆንም፥ አሁንም በምድር ላይ ዓላማችን ይኸው መሆን አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ፥ «እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ» (1ኛ ጴጥ. 1:15-16) በማለት ሲያዝዝን ይህን ማለቱ ነው። ብናስተውልም ባናስተውልም፥ በዝግታም ይሁን በጥድፍዎ ክርስቲያኖችን ሁሉ በሚፈታተኑ፥ ዕረፍት በሚያሳጡ አወዛጋቢ ሁኔታዎች፥ መከራዎች፥ ፈተናዎች ወዘተ. አማካኝነት በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደገን እንሄዳለን፤ ዳሩ ግን ይህ ሁሉ የሚያልፍበትና ሙሉ ለሙሉ የምንቀደስበት ዕለት እየደረሰ ነው፤ «ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን» (1ኛ ዮሐ. 3:2)።

በዚህ ላይ ክርስቲያኖች ዕለት በዕለት፥ ሳምንት በሳምንት፥ ወር በወር በመንፈስ እንዲመላለሱ ተነግሮአቸዋል። በመንፈስ መመላለስ ማለት

በመንፈስ ቅዱስ መመራት ማለት ነው። ይህም የሚሆነው የተለያዩ የሕይወት ክፍሎቻችንን ለመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር አሳልፈን ስንሰጥ ነው። ጳውሎስ «በመንፈስ ተመላለሱ፤ የሥጋንም ምኞት ከቶ አትፈጽሙ» ብሏል (ገላ. 5:16)። ምኞት በራሱ ከቶ አይደለም፤ ከቶ የሚሆነው የምንመኘው ነገር ነው፤ በተለይም ለምንመኘው ነገር ራሳችንን ስንሰጥ ነው።

አሮጌው የእኔነት ሕይወት

ሔዋን (በእኔነት ላይ ተመሥርታ) ለ«ማወቅ» በፈለገች ጊዜ ሰይጣን ጤናማውን ፍላጎት ጤናማ ወዳልሆነ ምኞት ለወጠው። በዚህም ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላለፈች። «ሥጋ» ፍጹም ላልሆነው ሰብአዊ ባሕርይ መጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቀመው ቃል ነው። ሥጋ የራሳችንን መሣሪያዎች በመጠቀም ላይ በምንሆንበት ጊዜ የሚፈጸም የእኔነት ሕይወት ነው። አንዳንድ ጊዜ እኔነት ራሱን በጥሩ ሁኔታ ይገልጻል። መልካም ነገሮችን ሊሠራ፤ ግብረ-ገባዊ ሊሆን፤ በጣም ከፍተኛ የሥነ-ምግባር ደረጃዎች ሊኖሩት ይችላሉ። ይሁንና አሁንም ይሁን በኋላ የኔና ያንተ እኔነት ራስ-ወዳድነቱን ያንጸባርቃል።

እኔነትን ለማስተማር፤ ለማሰልጠንና ለማስተካከል እንሞክራለን። በሕግም ለመግዛት እንጥራለን፤ ዳሩ ግን ጳውሎስ እኔነት የራሱ አእምሮ እንዳለውና «ፍጥረታዊ አእምሮ» ለእግዚአብሔር ሕግ እንደማይገዛ ይናገራል። እግዚአብሔር በሥጋችን ላይ በምንም ዓይነት እንደማይተማመን በግልጽ ይናገራል። ጳውሎስ «በኔ ማለት በሥጋዬ በካ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁ» ብሏል (ሮሜ 7:18)። ይህንን ተረድተን መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ እንዲገዛ ራሳችንን በምንሰጥበት ጊዜ፤ ታላቅ ድል፤ ታላቅ መንፈሳዊ ብስለት፤ ታላቅ ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላምና ሌሎችም ፍሬዎች ራሳቸውን ይገልጻሉ።

በቅርቡ አንድ ዓደኛችን ወደ ክርስቶስ ተመልሶአል። ይህ ሰው ድሮ ስድ የሆነ ሕይወት ነበረው። ከቀድሞ ዓደኞቹ አንደኛው፤ «በጣም አዝንልሃለሁ። አሁን ወደ ቤተ ክርስቲያን ትሄዳለህ፤ ትጸልያለህ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ዘወትር ታነባለህ። ከእንግዲህ ወደምሽት የዳንስ ክበቦች አትሄድም - አትጠጣም - ወይም ከቆነጃጅት ሴቶች ጋር አትደሰትም» አለው። ዓደኛችንም ያልተለመደ ምላሽ ሰጠው። «በፈልግሁ ጊዜ ሁሉ እጠጣለሁ። በፈልግሁ ጊዜ ሁሉ ወደምሽት ክበቦች እሄዳለሁ። በፈልግሁ ጊዜ ሁሉ ከልጃገረዶች ጋር እጫወታለሁ» አለው። ዓለማዊ ዓደኛውም በምላሹ ግራ ተጋብቶ ይመለከተው ጀመር። ዓደኛችንም ሳቅ ብሎ፡-

«አየህ፤ ጌታ ክርስቶስን በተቀበልሁ ጊዜ ያንን ፍላጎት አስወግዶ በኢየሱስ ክርስቶስ አዲስ ፍጥረት አደረገኝ» አለው።

ቅዱስ አውግስጢን አንድ ጊዜ «እግዚአብሔርን ውደደውና ደስ እንዳለህ ኑር» ብለው ነበር። በርግጥ እግዚአብሔርን ከወደድን፤ እርሱን የሚያስደስት ነገር ለማድረግ እንሻለን። ይህም መዝሙረኛው በመዝሙር (37)፡4 ላይ «በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ የልብህንም መሻት ይሰጥሃል» እንደሚለው ዓይነት ነው። በጌታ መደሰት መሻቶችን ይለውጣል።

ከሥጋ ጋር ጦርነት

ክርስቲያኖች እንደመሆናችን፤ በሆነ ሰብዓዊ ጥረት ራሳችንን የተሻልን ወይም መልካም ወይም ለእግዚአብሔር ተቀባይነት ያለን አድርገን ለማቅረብ ብንጥር እንወድቃለን። ማንኛውም ያለው ነገር ሁሉ፤ አሁን የሆነውና የምናደርገው ነገር ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚመጣ ነው። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ለማደር ስለመጣ፤ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ሥራውን ይፈጽማል። ማድረግ የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር፤ አሮጌውን አውልቀን አዲሱን እንለብስ ዘንድ ኃይል እንዲሰጠን፤ ራሳችንን ለእግዚአብሔር መንፈስ አሳልፎ መስጠት ነው።

ጳውሎስ በገላትያ 5፡17 ይህን ሁሉ ግልጽ አድርጎ ያስቀምጣል፡- «ሥጋ በመንፈስ ላይ መንፈስም በሥጋ ላይ ይመኛልና እነዚህም እርስ በርሳቸው ይቀዋወማሉ»። ይህም በማንኛውም እውነተኛ አማኝ ልብ ውስጥ ያለው ግጭት ምን እንደሆነ ያመለክታል። ሥጋ አንድ ነገር ይሻል መንፈስ ደግሞ ሌላ ነገር ይፈልጋል። ጥቁርና ነጭ ውሾች ሁልጊዜም እንደተነካከሱ ነው። በቀን ውስጥ በሚገኙ ጊዜያት ሁሉ ሰውነታችንንና አእምሮአችንን አሳልፈን ካልሰጠን፤ አሮጌው ሰው ራሱን ይገልጻል።

ድካሜን ስለማውቅ፤ አንዳንድ ጊዜ በማለዳ ነቅቼ «ጌታ ሆይ፤ ዛሬ ይኸኛው ወይም ያኛው ነገር በሕይወቴ ውስጥ ራሱን እንዲገልጽ አልፈቅድምና እርዳኝ» እላለሁ። ከዚያም ዲያብሎስ እኔን ለመፈተን አንድ ያልተጠበቀ ነገር ያመጣል፤ ወይም እግዚአብሔር በዚያች ነጥብ ላይ እንድፈተን ይፈቅድለታል። ብዙ ጊዜ በሕይወቴ ውስጥ በአእምሮዬ አደርገዋለሁ ብዬ ያላሰብሁትን ነገር በሥጋ አደርጋለሁ። በብዙ መራራ የንስሐ ለቅሶም እግዚአብሔር በዚያ ነጥብ ላይ የሚረዳኝን መንፈስ ቅዱስ እንዲልክልኝ ተማጽኜዋለሁ፤ ዳሩ ግን ይህ ዕለት - በዕለት በመንፈሳዊ

ውጊያ እንደምኖር እንዳውቅ ያደርገኛል። የጦር ዕቃዬን መጣል የለብኝም፤ ታጥቂ መኖር አለብኝ።

የማውቃቸው ብዙዎቹ ወጣቶች ወደ ክርስቶስ ከመጡ በኋላ እንኳ ተሸንፈው፣ ግራ ተጋብተውና አዝነው ይኖራሉ። በዚህ ዐቢይ ነጥብ ላይ ትክክለኛ ትምህርት ስላላገኙ፣ የሥጋን ፈቃድ ተከትለው ይመለሳሉ። በሕይወታቸው ውስጥ ያለው አሮጌው ሰው፣ አሮጌው እኔነት፣ አሮጌው ሕግና አሮጌው ኃይል አልሞተም ወይም ሙሉ ለሙሉ አልታደሰም። አሁንም እዚያው አለ፤ በመሆኑም ክርስቶስን በተቀበልን ጊዜ እግዚአብሔር ከሰጠን አዲሱ ሰውነትና አዲሱ ኃይል ጋር በየደረጃው ይዋጋል። ድል ልናገኝ የምንችለው በክርስቶስ ያለውን አዲሱን ሕግ በታዘዝንና ለርሱም ራሳችንን በሰጠን ጊዜ ብቻ ነው።

ምሥጢሩ «መሰጠት» ነው! ጳውሎስ፡ «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም (የተሰጠ፣ የተለየ) መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ» ይላል (ሮሜ 12:1)። ሁለንተናችንን ለእግዚአብሔር አሳልፈን ስንሰጥ ከዚህ የሚቀጥል ከጌታ ጋራ አዲስ ግንኙነት ይኖረናል። ለብዙዎቹ ክርስቲያኖች ይህ ሁለተኛው ልምምድ ሳይሆን፣ በሕይወት ዘመናችን ሁሉ በየጊዜው የምናደርገው ነው።

የሥጋ ሥራ

በመሆኑም በያንዳንዳችን ውስጥ ባንድ በኩል በሥጋ በሌላ በኩል ደግሞ በመንፈስ መካከል የሚደረግ የማያቋርጥ ግጭት እንዳለ እንመለከታለን። ጳውሎስ «ሥጋ» የሚለውን ቃል ሲጠቀም፣ ሰብአዊ ባሕርይን ከነድካሙ፣ ከነፃቅሙ-ቢስነቱና ዋጋ-ቢስነቱ ሁሉ ማለቱ ነው። ሥጋ የሰው ዝቅተኛው ባሕርይ ነው። ሥጋ፣ ሰው ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ውጭ ያለው ነገር ማለት ነው። ጳውሎስ የሥጋን ሥራ በገላትያ 5:19-21 ውስጥ ይዘረዝራል። ይህን አሳዛኝ ዝርዝር በምናነብበት ጊዜ ከዚሁ ጋር ሮሜ 1:17-32ም ማንበብ አለብን። በነዚህ ክፍሎች ውስጥ የሰብአዊ ባሕርይ ምስኪንነት ተገልጿል። በነዚህ ስፍራዎች የምንመለከተው ይህንን ነው።

በየዕለቱ ስለዚህ ምስኪንነት ከጋዜጦቻችን ላይ እናንባለን። በየዕለቱ በቴሌብዥን አማካኝነት በሚቀርበው ዜና ላይ እንመለከታለን። በየትኛውም ስፍራ አዲስ ልደት ያልተገናጸፈው ሰብአዊ ባሕርይ ለነዚህ ነገሮች በግልጽ የሥጋ ፍሬን ያፈራል። የሥጋ ኃጢአቶች ያለጋፍረት ገሃድ

ይወጣሉ። ዳግም ያልተወለደው ሰው ንስሐ መግባትን አያውቅምና እኩይ ድርጊቶች ሁሉ በከፋ ሁኔታ በእርሱ ይከናወናሉ። ይሁንና ክርስቲያንም አንዳንድ ጊዜ ለጊዜው ይሁን እንጂ፣ ለእነዚህ ከፋ ነገሮች አንድ ወይም ከዚያ በላይ ራሱን ሊሰጥ ይችላል። ሆኖም መንፈስ ቅዱስ ወዲያው ይወቅሰውና በፍጥነት ንስሐ ንብቶ ይቅርታ ያገኛል።

በገላትያ 5 ከወሲብ ኃጢአቶች እስከ ስካር፣ ብሉም የጣዖት አምልኮና አስማተኝነትን የሚያጠቃልል የ15 የሥጋ ሥራዎች ዝርዝር ይገኛል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ንቁዎችና ብርቱዎች ካልሆንን፣ እነዚህ ኃጢአቶች ወደ ሕይወታችን በቀላሉ ዘው ብለው እንደሚገቡ ስናውቅ በፍርሃት መራዳችን እሙን ነው። «ስለዚህ እንደ ቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» (1ኛ ቆሮ. 10:12)። ይህንን በአእምሮአችን በመያዝ፣ ከሥጋ ጋር በተሻለ ሁኔታ ለመዋጋት እንድንዘጋጅ፣ እስኪጻውሉስ በገላትያ 5 ላይ የሚዘረዝራቸውን ኃጢአቶች እንመልከት።

አንዳንዶች እነዚህ ኃጢአቶች በሦስት ሊከፈሉ እንደሚችሉ ተናገረዋል። የመጀመሪያዎቹ ዝሙት፣ ርኩሰትና ወዳራት ናቸው (ገላ. 5:19)።

1. ዝሙት፡- ይህ ቃል የተተረጎመበት የግሪክ ሥርወ ቃል የወሲብ ግድፈት ዓይነቶችን ሁሉ ለመሸፈን የሚችል ሰፊ አድማስ ያለው ነው። ይህም ወሲብን የሚቀሰቅሱ መጽሔቶች፣ መጻሕፍትና ፊልሞችን ለመግለጽ የሚያገለግለው የእንግሊዝኛው «ፖርኖግራፊ» የተገኘበት «ፖርኒያ» የተባለ ቃል ነው። በዚህ ስፍራ በጻውሉስ አእምሮ ውስጥ ከነበሩት ነገሮች መካከል ከጋብቻ በፊት የሚደረግ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት፣ ከጋብቻ ውጭ የሚደረግ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት፣ ተገቢ ያልሆነ የወሲብ እርካታ፣ ከቤተሰብ አባላት ጋር የሚደረግ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት፣ ሴትኛ አዳሪነትና በአሳብ የሚፈጸመው የወሲብ ምኞቶች ይገኙባቸዋል።

2. ርኩሰት፡- በዚህ ስፍራ የግሪኩ ቃል የሚያመለክተው በአሳብም ሆነ በተግባር የሚፈጸመውን ማንኛውንም ዓይነት ርኩሰት ነው። ሐዋርያው ጻውሉስ በሮሜ 1:24 ላይ እንደሚጠቅሰው ያልተለመደ ምኞት ወይም ፍትወትንም ያጠቃልላል። በመሠረቱ አንዳንድ ዘመናዊ ፊልሞችን፣ የወሲብ መቀስቀሻ ሥነ-ጽሑፎችንና «ክፉ አሳቦችን»ም ያጠቃልላል። ዊልያም ባርክሌይ ይህን

እንደሚያመረቅዝ የቁስል መግል፥ ተገርዞ እንደማያውቅ ዛፍና ተጣርቶ እንደማያውቅ ነገር አድርገው ይገልጹታል።

3. መዳራት፡- ይህ ቃል የተተረጎመበት የግሪክ ቃል ብልግና ወይም ቅንዝርነት ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ይሁንና ከዚህም የላቀ ትርጉም ሊኖረው ይችላል። በዚያ ውስጥ ለአሳፋሪነቱ ግድ ያለመስጠት፥ ወይም ለርኩስነቱ በግልጽ ራስን መስጠት ይታይበታል። ሐዋርያው ስለሰዶምና ገሞራ ሴሰኝነት በሚናገርበት በ2ኛ ጴጥሮስ 2:7 ውስጥም ይኸው ተመሳሳይ ቃል አገልግሏል (መዳራት ለሴሰኝነት)።

ጳውሎስ የሚዘረዝራቸው ሁለተኛ ምደብ የሥጋ ሥራዎች የሚከተሉት ናቸው፡-

1. ጣዖትን ማምለክ፡- ይህ ቃል የተተረጎመበት የግሪክ ቃል፥ ዛሬ በብዛት የምንመለከታቸውን ዓይነት የሐሰት አማልክት አምልኮ ያሳያል። ከዚህም በመነሣት በእግዚአብሔርና በኛ መካከል ግርዶሽ የሚሆነውን ማንኛውንም ነገር እንደሚያመለክት አድርገን እናስባለን። እግዚአብሔርን ከምናመልከው በላይ፥ ማምለክ ከጀመርን ገንዘብ ጣዖት ሊሆን ይችላል። ምሾት ጣዖት ሊሆን ይችላል፤ ከሰው ጋር የሚኖረን ግንኙነት እንኳ የእግዚአብሔርን ስፍራ ከወሰደ ጣዖት ሊሆን ይችላል።
2. ምዋርት፡- በዚህ ስፍራ ቃሉ የተገኘበት የግሪክ ቃል አስማተኛ ተብሎ ሊተረጎም ሲችል፥ አሳቡ በተለይ ምትሀታዊ ኃይሎችን እና መድኃኒቶችን መጠቀምን ያመለክታል። በመሆኑም ከመድኃኒት አጠቃቀም ጋር የተያያዘ ነው። «ፋርማሲ» (የመድኃኒት ቅመማ) «ፋርማኪያ» ከተባለ ከዚሁ የግሪክ ቃል የተገኘ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ በጠቅላላው አስማተኝነትና ምዋርተኝነት የተኮነኑ ናቸው። ይህ የከፋት ሥራ በምዕራቡ ዓለም አሳሳቢ በሆነ ፍጥነት እየተስፋፋ ነው።
3. ጥል፡- ይህ በግሪክ ጥላቻ የሚለውን ቃል የተካ ሲሆን፥ በውስጡም የሚበላውን እንስሳ ዘልሎ ለመያዝ እንደሚያደባ አውራን የሚመስል አሳብ አካቷል። ጠላትነት፥ ተቃውሞ፥ ተቃርኖና ምሬት (የመረረ ጥላቻ) ሁሉ፥ በዚህ ስፍራ ጥል ተብሎ ከተተረጎመው ቃል ጋር የሚሄዱ ናቸው።

4. አድመኛነት፡- በዚህ ስፍራ የግርኩ ቃል አለመስማማትን፣ መነታረክን፣ መበጣበጥን፣ አለመጣጣምን፣ መሟገትንና መጣላትን ያመለክታል። ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ተራ ምእመናንን እርስበርሳቸውና ከመጋቢዎች ጋር የሚከፋፍል ውስጣዊ አለመጣጣም ይታይባቸዋል። እንዲሁም ደግሞ ምእመናን ከምእመናን እርስ በርሳቸው ሳይነጋገሩ ሲቀሩና ሲበላሉ፣ ይህ ኃጢአት በሥራ ላይ ነው። ግለት ነው። ይህም የእግዚአብሔር መንፈስ እንዳይሠራ ይከለክላል። በርካታ ቤተሰቦች በዚህ ኃጢአት ተጉድተዋል። በርካታ ጋብቻዎች፣ የክርስቲያኖቹም ሳይቀሩ፣ በዚህ ኃጢአት እየወደሙ ናቸው።
5. ቅንዓት፡- በጣም የተለመደ ኃጢአት። እኛ የፈለግነውን ክብር ሌላው ሰው ሲያገኝ እንቀናለን። ባል ወይም ሚስት በትዳር ጓደኛቸው ላይ ሲቀኑ፣ የጋብቻ ዝምድናቸው ይበላሻል። ለብዙ ዓመታት ከፋ ቃል ያልወጣቸው ወዳጆች፣ ከቅንዓት የተነሣ ስለሚገዳደሉበት ሁኔታ የተጻፉ ታሪኮችን እናንባለን። በሌላ በኩል በዳዊት ላይ ያልቀናው የዮናታን ግሩም ምሳሌ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛል (1ኛ ሳሙ. 20)።
6. ቁጣ፡- ለዚህ ቃል የቆመው የግሪክ ቃል፣ ከጽድቅ ጋር ያልወገነ ቁጣ፣ ገንፍሎ የሚወጣ ጥላቻና የጠላትነት ስሜት ግለት ነው። የሐንስ በትንቢቱ ስለ እግዚአብሔር የጽድቅ ቁጣ ተመሳሳይ ሥርወ-ቃል ተጠቅሟል። የሰው ቁጣ የጽድቅ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር ኃጢአት ሊሠራ ስለማይችል፣ የርሱ ቁጣ ሁልጊዜም የጽድቅ ነው። የጽድቅ ቁጣ አለ፤ ይህ ግን ከጥላቻ የተለየ ነው። በዚህ ስፍራ ቁጣ ከሕይወታችን ልናርቀው የሚገባን ኃጢአት ነው። አንድ ሰው «የጽድቅ ቁጣችን ብዙውን ጊዜ አንድ እጅ ጽድቅ ሲሆን ዘጠኙ መራራው ቁጣ ነው» በማለት በጥሩ ሁኔታ ገልጾታል።
7. ክርክር፡- ይህ ቃል የተገኘበት የግሪኩ ቃል ስስት የነገሠበት ፍላጎት፣ ራስ-ወዳድነት፣ ስግብግብነት የሚሉ ትርጉሞች ይኖሩታል። ይህም በብሉይ ኪዳን የሰፈሩትን የአሥርቱ ትእዛዛትን ዋነኛ ክፍሎች መተላለፍ ግለት ነው (ዘጸ. 20)። በመጀመሪያ ደረጃ የራስ-ወዳድነት ፍላጎት በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከተካ፣ ይህ በእግዚአብሔር ላይ የሚፈጸም ኃጢአት ነው። ከዚያም የስግብግብነት ሁኔታዎች ሁልጊዜም ሌላውን ሰው በመጉዳት በሚገኘው ጥቅም ላይ

ስለሚያተኩሩ፡ ባልንጀራችንን እንድንወድ የተሰጠንን ትእዛዝ መተላለፍ ይሆናል።

8. መለያየት፡- በዚህ ስፍራ የግሪኩ ቃል የሚለው ዓመፅ ማስነሣት፡ አለመስማማት ወይም መከፋፈል ነው። አማኞች አንድ አሳብ ሊኖራቸው ይገባል። ለጸሎት የተዘጋጀው መጽሐፈ መዝሙር (68)፡6፡ «ሰዎች በቤት ውስጥ አንድ አሳብ እንዲኖራቸው የሚያደርገው እግዚአብሔር ነው» በማለት ያስቀምጠዋል። ዓላማዎቹ አደገኛ ከሆኑ ወይም በእግዚአብሔር ቃል ላይ እስከ ዓመፅ ድረስ፡ መለየት ኃጢአት ሊሆን ይችላል። ለእምነታችን መቆም አለብን፤ ዳሩ ግን በዚህ ጊዜ እንኳ ቢሆን በሚያወዛግቡ ነገሮች ውስጥ መግባት የለብንም። እውነት ብዙውን ጊዜ ይከፋፍላል፤ ዳሩ ግን እውነት በአደገኛ ሁኔታ ላይ በማይሆንበት ጊዜ ማለትም እውነት መሠረታዊ ሐቁን እስካልለቀቀ ድረስ፡ የእግዚአብሔር ሰዎች መንፈስ ቅዱስ በሚሰጣቸው ጸጋ መጠን ከሌሎች ጋር በፍቅር አብረው መኖር አለባቸው።

9. መናፍቅነት፡- ለዚህ ቃል የተሰጠው የግሪኩ ቃል፡ ቀድመው ከነበሩበት እምነት ወጥተው እንግዳ ትምህርት የሚከተሉትን ቡድኖችና ደጋፊዎቻቸውን ያመለክታል። ይህም መልካም ያልሆነውን መምረጥ፡ ወይም በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ከተሰጠው የእግዚአብሔር መገለጽ ተቃራኒ የሆነ አሳብ መከተል ማለት ነው። ይህ በ2ኛ ጴጥሮስ 2፡1 ውስጥ የሚገኘው ተመሳሳይ ቃል ነው፡- «ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል ነበሩ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ይሆናሉ፤ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ከደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳቡ የሚያጠፋ ኑፋቄን አሾልከው ያገባሉ።» በመሆኑም ይህ አደገኛ ኃጢአት ነው። አሌክሳንደር እንዳለው «ብዙውን ጊዜ ስሕተት እውነትን ለመምሰል በውጫዊ እሴነት የሐቅ ደበሎ መልበሱ ያለ ነው።»

10. ምቀኝነት፡- የግሪኩ ትርጉም በሌላው ሰው ስኬታማነት ወይም መልካም ዕድል ደስ አለመሰኘት፡ የቅንዓት መንፈስ የሚል ነው። አንድን ሰው ለማራኪ ድምፁ፡ ለበረከተ ብልጽግናው፡ ለከፍተኛ ሥልጣኑ፡ ወይም በአትሌትክስ (ሩጫ - ዝላይ - ውርወራ)

በለተቀዳጃቸው ድሎች ልንመቀኝ እንችላለን። ወይም አንዷን ልጃገረድ ለውበቷ፤ አንዱን ሰው በመንግሥት መሥሪያ ቤት ውስጥ ስላለው ሥልጣን ልንመቀኝ እንችላለን። ምቀኝነት የብዙ ክርስቲያኖች ውድቀት ነው። በመሠረቱ፤ ክፉ የጾኞች ነገር ያልተቀላቀለበት ምቀኝነት ሊኖር አይችልም።

11. ስካር፡- አብዝቶ ከመጠን በላይ የአልኮል መጠጦችን መውሰድ ማለት ነው። አልኮል ለመድኃኒትነት ሊያገለግል ቢችልም፤ አደገኛ የሚሆንበት ሁኔታም አለ። በዓለማችን ውስጥ ግልጋሎት እየሰጠ ያለበት መንገድ፤ ምናልባት ከዘመናችን ታላላቅ ክፋቶች እንደ አንዱ ሆኖ ነው። ይህም «ሰውዬው መጠጡን ይጠጣዋል - ያም መጠጥ ተጨማሪ መጠጥ ይሰባል-ከዚያም መጠጡ ሰውዬውን ይጠጣዋል» ከሚለው አስተሳሰብ የሚወጣ መሰናከል ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ዘመን ዛሬ የምናያቸው ዓይነት የተጣሩ የአልኮል መጠጦች አልነበሩም። ይህ ዘመናዊው የአልኮል አጠቃቀም፤ አብዝቶ መጠጣት ከተኮነበት የወይን ጠጅ አጠቃቀም ይበልጥ እጅግ የከፋ ነው። አልኮልን የመጠጣት ወይም ጨርሶም ያለመቅመሱ ጉዳይ በመጽሐፍ ቅዱስ መረጃ ሊደገፍ አይችልም፤ ዳሩ ግን የምናደርገው ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር መሆን አለበት (1ኛ ቆሮ. 10:31)።

ከብዙ ዓመታት በፊት በእንግሊዝ አገር የሚኖር ግሩም ክርስቲያን ወዳጅ ነበረኝ። እርሱም ቅዱሳት መጻሕፍትን ጠንቅቆ የሚያውቅ፤ ከእግዚአብሔርም ጋር ጥልቅና ቅድስና የተሞላ ሕይወት የነበረው መንፈሳዊ ሰው ነበር። አንድ ቀን ከርሱ ጋር አብረን ከበላን በኋላ «እግዚአብሔር ክብር በገበታዬ ላይ የወይን ጠጅ እንዲቀርብ አደርጋለሁ። አንተ ግን የወይን ጠጅ ለእግዚአብሔር ክብር እንደማትጠጣ ስለምናውቅ፤ ለስላሳ መጠጥ አዘጋጅተንልሃል» አለኝ። አክሎም፤ «የርስ-በርሳችንን ነጻነትና ሕሊና እንድናከብርም ተነግሮናል» አለ።

12. ዘፋኝነት፡- በግሪክ ቋንቋ ይህ የወሲብ ተግባር የሚፈቀድበትን ስድ ድግስ ያመለክታል። በሮሜ 13:13 እና በ1ኛ ጴጥሮስ 4:3 አግባብነት ከሌለው የወሲብ አጠቃቀም፤ ከስካርና ከሌሎችም ክርስቲያን ሊሳተፍባቸው ከማይገቡ ነገሮች ጋር አብሮ ተገልጾአል።

ምናልባት ከነዚህ ከዚህ በላይ ከተዘረዘሩ ነገሮች መካከል አንዱን ወይም ሁሉንም እንኳ የፈጸመ ሰው ሊኖር ይችላል። እንግዲህ ለዘላለም ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት አይችልም? በሩ ለዘላለም

ለዚህ ሰው ተዘግቶበታል ማለት ነውን? በርግጥ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ንስሐ በመግባትና በማመን ማንም ሰው ይቅር ሊባል እንደሚችል ይናገራል (1ኛ ዮሐንስ 1፡9)።

ዳሩ ግን ገላትያ 5፥ ፳ጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸንተው ለመኖር ለሚሹ ሰዎች፡ እጅግ ከባድ ማስጠንቀቂያ ያስቀምጣል። ሐዋርያው በአጽንኦት «እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ [ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን] የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም» ብሏል። ጳውሎስ የጠቀሰው የክፋት ሥራዎች ዝርዝር በሰዎች በሚዘወተርበት ጊዜ፡ እግዚአብሔር ለነርሱ ያለው ፈቃድ እንዳይሟላ ይታገላል። እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች በጣም ስለሚጠላ፡ የሚያደርጉዋቸውን ሰዎች ይቀጣል። በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ያፈነገጡ ሰዎች፡ ከርሱ ተለይተው በውጭ ወዳለው ጨለማ ይጣላሉ። ይህንን ሁሉ የዘረዘርሁት፡ ክርስቲያንነታቸውን በአፋቸው ብቻ የሚያውጁ በሚሊዮን የሚቆጠሩ የአፍ ክርስቲያኖች ስላሉ ነው። ክርስቶስ በፍጹም በሕይወታቸው ውስጥ የለም። የሥጋ ፈቃድ የነገሠበትን ሕይወት ይኖራሉ። በአሥር ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በፍጹም ዳግመኛ አልተወለዱም። የቤተ ክርስቲያን አባል በመሆናቸውና በመጠመቃቸው፡ ወዘተ. እንደዳኑ እየመሰላቸው ወደ ዘላለም ጥፋት ይሄዳሉ።

ዳሩ ግን መዘንጋት የማይገባን ሌላ እውነት አለ። ይኸውም ዛሬ ሰዎች በነፃነት ስም የማይገባቸውን ብዙ ነገር ያደርጋሉ። እነዚህ ነገሮች የሚያደርጉዋቸውን ሰዎች ባሪያዎች አድርገው እንደሚገዙአቸው መረዳት ይሳናቸዋል። ነፃነት በእነዚህ ነገሮች ውስጥ እንዲሳተፉ የፈቃድ ወረቀት ሲሆንላቸው፡ የነፃነት ትርጉም መዛባት ብቻ ሳይሆን፡ ትርጉሙ የተዛባባቸው ሰዎችም እስረኞች ይሆናሉ፤ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረውን ነፃነት ያጣሉ። እውነተኛ ነፃነት የሚገኘው ኃጢአትን ለማድረግ በሚያስችለው ነፃነት ውስጥ ሳይሆን፡ ኃጢአትን ላለማድረግ በሚያስችለው ነፃነት ውስጥ ነው።

ሌላው እውነት በሥጋ የሚኖሩ ሰዎች ሊለወጡ የሚችሉት በእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ ነው። ዛሬ ጥልቅ መንፈሳዊ መነቃቃት አብዝቶ የሚያስፈልገው ለዚህ ነው። በእነዚህ ችግሮች ላይ በተሳካ ሁኔታ አዲስ ሕግ መዘርጋት አይቻልም። ምንም ያህል ሕጎች ቢወጡ፡ ወይም ምንም ያህል መልካም መሻቶች ቢኖሩ፡ ከክርስቶስ ውጭ በሚገኙ ሰዎች ሕይወት ውስጥ አሮጌው ተፈጥሮ በመግዛት ላይ ነው። አንዳንድ ጊዜ ከቁጥጥር ሥር ሊውል ሲችል በሌሎች አጋጣሚዎች ደግሞ በፍጹም

ሥነ-ሥርዓት (ዲስፕሊን) ሊገዛ ይችላል፤ ዳሩ ግን እነዚህ የሥጋ ሥራዎች በዓመፀኛነትና በመጨረሻም በጦርነት ተነሣሥተው ራሳቸውን የሚገልጹበት ጊዜ ይመጣል።

ይሁን እንጂ፥ ክርስቲያኑ አዲስ ፍጥረት ሆኖአል። በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሊውልና አዲሱን ሰው የሚያሳድጉና በመጨረሻም አዲስ ኅብረተሰብ ሊፈጥሩ የሚችሉ፥ ሙሉ ለሙሉ አዳዲስ መመሪያዎች ያሉበትን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊያፈራ ይችላል።

ጳውሎስ፥ «የክርስቶስ ኢየሱስም የሆኑት ሥጋን ከክፉ መሻቱና ከምኞቱ ጋር ሰቀሉ» (ገላ. 5:24) ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ላይ ይመላለስ በነበረበት ጊዜ፥ እንደ ሰው ኑሮአል፤ እንደሰው ተፈትኖአል፤ ይሁንና የእግዚአብሔርን ሕግ ሙሉ ለሙሉ ለመጠበቅና በሥጋ ላይ ድል ለመቀዳጀት በቅቶአል። ከእርሱ ጋር በእምነት የምንተሳሰር ሰዎችም፥ ቢያንስ በአሳብ ደረጃ፥ ሥጋዊ ነገሮቻችንን ጥለናል፤ ዳሩ ግን ጳውሎስ እኛም እነዚህ አርጌ ሥጋዊ መሻቶች እንዳሉብንና የተሟላና ፍጹም የሆነ ድል ለማግኘት በየሰዓቱ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ ማስረከብ እንደሚገባን ይነግረናል።

መጽሐፍ ቅዱስ «የክርስቶስ የሆኑት ሥጋን መስቀል አለባቸው» አይልም። ይህ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በዋለ ጊዜ በይፋ ተፈጽሞአል። ገላትያ 2:20 እንደሚከተለው ይነበባል፡- «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ»። ሮሜ 6:6 ደግሞ «አርጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደተሰቀለ እናውቃለን» ይላል። በመሆኑም ይህ የተፈጸመ ተግባር ያለቀለት ጉዳይ ነው። እኛ አማኞች አስቀድመን እንደዳንን ሁሉ፥ አስቀድመን ስለተሰቀልን፥ ለሥጋ ሥራ አርነት እንዳንሰጥ ያንን ስቅለት በሥጋ ላይ እንድንፈጽመው ተጠርተናል። ከክርስቶስ ጋር የተቀበርን ስንሆን፥ አሁን ግን በርሱ ለአዲስ ሕይወት ተነሥተናል።

ብዙ ሰዎች «እኔ እንዲህ ዓይነት ሕይወት መኖር አልችልም። ልፈጽመው ብዙ እንኳ አይሆንልኝም» ይላሉ። ይህ የኔና ያንተ ሥራ ቢሆን አንችለውም ነበር። ሐዋርያው «ጳውሎስ ለጋጢአት እንደ ሞታችሁ አድርጋችሁ... ቁጠሩ» ይላል (ሮሜ 6:11)። እንዲሁም በሚሞት ሥጋችን ከእንግዲህ ወዲህ ጋጢአት መግዛት እንደሌለበት ተናግሮአል። ይህም ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ያደረገልንን ነገር «በእምነት» እንቀበላለን ማለት ነው። ሕይወታችንን ለመንፈስ ቅዱስ ሳናመነታ ሙሉ ለሙሉ በእምነት እናስረክባለን። በዚህም ጊዜ ክርስቶስ በልባችን ዙፋን ላይ ይቀመጣል። ማንም ወይም ምንም ከዚያ ገፍትሮ

ሊያስወጣው አይችልም። መንፈስ ቅዱስም «የመንፈስን ፍሬ» ያፈራል። የሥጋ ሥራዎች ራሳቸውን ለመግለጽ ቢከፈሉና አንዳንዴም ቢያደርጉም፤ ከእንግዲህ ወዲህ በትረ-መንግሥት ሊይዙ አይችሉም። በጸጋው ስለተለወጠና በክርስቶስ አዲስ ሕይወት ስለምንኖር፤ ከእንግዲህ ወዲህ ይህ የምናከናውነው ተግባር አይሆንም። ይህ ሊሆን የሚችለው ግን በመንፈስ ቅዱስ ስንሞላ ብቻ ነው። አሁንም በቀጥታ የምናቀናው ወደዚሁ በጣም አስፈላጊ ወደሆነው ስለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ወደሚያስተምረን ርእስ ነው።